

Proletáři všech zemí spojte se !

ΠΙΖΟΣΜΑΣΤΗΣ

Září 2006

Organ Ústředního Výboru Komunistické Strany Řecka

Solidarita s KSM

Snaha ministerstva vnitra o kriminalizaci činnosti **Komunistického Svazu Mládeže České Republiky** vyzývající ke změně programového prohlášení, které podporuje «třídní boj, marxismus-leninismus a násilnou revoluci», narazila na odsouzení ze strany světové demokratické mládeže a každého logicky myslícího člověka. V Řecku se pozvedla vlna odporu, v jejímž čele stála organizace **Komunistická Mládež Řecka** spolu s dalšími masovými mládežnickými a lidovými organizacemi. Z iniciativy Komunistické Mládeže Řecka byla vytvořena internetová stránka odsuzující postoj ministerstva vnitra České republiky s požadavkem zastavit správní řízení namířené proti českým komunistům. Na této elektronické adrese bylo shromážděno na tisíce podpisů.

Delegace Komunistické Mládeže Řecka v čele s tajemníkem Ústřední rady s. **Thémisem Gjónysem** navštívila Českou republiku a setkala se s představiteli Komunistického svazu České republiky vyjadřující solidaritu mladých řeckých komunistů a dalších bojovníků.

Studenti Atenských univerzit demonstrovali na českém velvyslanectví v Aténách, proti snaze Ministerstva Vnitra o kriminalizaci činnosti KSM. Jejich heslo: STOP antikomunismu – ruce pryč od KSM

KS Řecka: po boku KSČM

Mezinárodní solidaritu vyjádřila **KS Řecka** KSČM. s. **Aleka Papariga**, generální tajemnice ÚV, se zúčastnila 1. června v Praze centrálního předvolebního shromáždění v klimatu, pro které byl charakteristický vyhraněný antikomunismus, rozhodně nejhorší od roku 1989. Snahy kriminalizovat Komunistický svaz mládeže, nedávno agresivní krutý útok na poslance KSČM s. **Jiřího Dolejše**, jsou příklady vyostřující se antikomunistické hysterie, která vyvrcholila špinavou kampaní ze strany reakčních sil, které šířily trička s nápisem : “zabij komunistu, posílíš mír”, bez zásahu a patrně s tichou podporou vlády.

Gen. tajemnice ÚV KSŘ s. **Aleka Papariga** mimo jiné uvedla: “okamžitě jsme kladně zareagovali na pozvání, které nám zaslala KSČM, abychom tak vyjádřili naši internacionální podporu prostřednictvím naší přítomnosti na vašem předvolebním shromáždění a abychom vám předali povzbuzující pozdravy jako

výraz internacionální solidarity členů a příznivců KS Řecka v přetěžkém, ale krásném boji, který svádíte ve jméno současnosti, ale především budoucnosti vašeho národa.

Jsme zde, aby ještě silněji zazněl náš hlas – společně s vaším – proti antikomunistické honbě na čarodejnice, kterou vyhlásila evropská imperialistická reakce ve všech zemích! Od odsouzeníhodného **antikomunistické rezoluce Rady Evropy**, po nepřijatelné činy současné české vlády s cílem zakázat zákonnou činnost KSM až po nedávné teroristické útoky proti KSČM. Tyto útoky pocházejí od sil, které jsou jednoznačně odpovědné za postupné totální likvidování sociálních výtoků, za bídu, za omezování základních svobod, za účast našich zemí v imperialistické válce, za nárůst nacionalismu a šovinismu.”

O podpoře komunistické mládeže Řecka, se kterou se setkala výzva KSM, poznamenala generální tajemnice:

“plní nás všechny optimismem, protože prokazuje, že hodnoty, za které bojují komunisté a komunistky: za svět bez válek, za svět bez vykořisťování člověka člověkem, pokládajíce často jako oběť vlastní životy, zůstávají aktuální, aktivizují a inspirují také mladou generaci, která nepoznala socialismus v Evropě a neměla možnost seznámit se na vlastní kůži s ohromným pokrokem lidstva.

Dodala, že obyčejní lidé, pracující, dělnická třída jako první ze všech, chápou na základě vlastní mnohaleté zkušenosti, že zásahy kapitálu proti demokratickým svobodám a proti právům a výtokům pracujících, vždy započaly útoky proti důsledným neoblomným zastáncům lidských práv, bojovníkům, proti komunistům. Z tohoto důvodu představuje odholaná podpora a posílení komunistů ze strany mládeže a pracujících jednoznačně krok směrem k vypořádání se s těmito útoky, ale nejenom to – otvírá se tak perspektiva a cesta k radikálním

změnám v životě pracujících, v životě celého národa.”

Na jiném místě uvedla: “nezapomínáme na solidaritu a pomoc, kterou jste poskytli společně se SSSR a ostatními socialistickými zeměmi dětem a rodinám řeckých pronásledovaných politických uprchlíků. Nezapomínáme ani na solidaritu a pomoc v době generálské junty trvající 7 let ani na solidaritu politickým pronásledovaným, ani na naše společné zápasy za mír, za pokrok a socialismus v Evropě.”

Aleka Papariga o společném cíli našeho zápasu poznamenala: “dnes spojujeme naše hlasy za společným cílem, postavit se diktátu **NATa**, samotné **EU** a reakční protilidové politice, **imperialistické útočnosti USA**, doprovázené zuřivým antikomunismem a útoky proti komunistickým stranám a jejich činnosti.”

V rámci oficiální návštěvy KS Řecka v České republice se uskutečnilo setkání s předsedou KSČM s. **Vojtěchem Filipem**.

<http://inter.kke.gr>

cpg@int.kke.gr

NE antikomunistické rezoluci Rady Evropy

Ve dnech 23. a 29. ledna projednávala Rada Evropy rezoluci, kterou přijala na doporučení Rady pro politické záležitosti a parlamentních komisí Rady Evropy pod názvem “Nutnost odsouzení zločinů komunistických totalitních režimů.”

Tato rezoluce byla namířena speciálně proti komunistickým stranám v Evropě, které fungují “legálně a aktivně v konkrétních zemích” a zároveň proti těm, které dnes ve svých zemích budují socialismus.

Tento plán, kromě toho, že se snažil překroutit a přepsat historii, postavit do jedné roviny nacismus – fašismus a komunismus, představoval jednoznačný čelný útok na komunistickou ideologii a snažil se tímto způsobem kriminalizovat činnost komunistů, jejich symbolů a jejich ideologii, stejně tak jako všechny ostatní, kteří dnes bojují proti současnému imperialistickému uspořádání světa. Autoři rezoluce došli až tak daleko, že požadovali od komunistických stran, aby se jednoznačně distancovaly od “zločinů” a aby se vzdaly a odmítly hrdinskou historii mezinárodního komunistického hnutí a historického přínosu Sovětského Svazu a socialistického bloku pro lid na celém světě.

Kdyby byl tento provokativní text odhlasován, byl by předán Radě ministrů, mezivládnímu orgánu Rady Evropy, jako doporučení, po čemž by následovala konkrétní antikomunistická opatření na evropské úrovni jako např.: “určení památného dne a uctění památky obětí komunismu”, likvidace komunistických památníků, zakládání komisí a institutů na zkoumání zločinů komunismu atd..

Tato antikomunistická rezoluce pozvedla vlnu odporu po celém Řecku. KSŘ charakterizovala tuto rezoluci jako opravdové vyhlášení války dělnické třídě. Spojila své síly s dalšími subjekty - také na mezinárodním poli, s evropskými komunisty atd. - a zorganizovala demonstrace, semináře, aktivizovala masové organizace a vytvořila velmi široké hnutí proti antikomunistické rezoluci. Nezanedbatelný počet odborových organizací, zemědělských družstev, mládeže, osobností, poslanců, umělců, představitelů místní samosprávy odsoudil veřejně antikomunistický plán. Všechny politické síly byly

donuceny jednoznačně se vyjádřit a zaujmout nesouhlasné stanovisko. Nakonec všichni řečtí poslanci hlasovali proti této rezoluci.

KSŘ se účastnila mezinárodních manifestací komunistických stran, jako např. mezinárodní manifestace ve Štrasburku v době hlasování v Parlamentním shromáždění. Účastnily se stovky demonstrantů z Řecka, Belgie, Lucemburska, Turecka, Francie, Itálie, Ruska a dalších zemí.

Tato mobilizace sil a tlak hnutí přinesly 29. ledna výsledek. Výše zmíněná rezoluce byla sice odhlasována, ale nedokázala soustředit 2/3 hlasů nutných k tomu, aby mohla být předána Radě ministrů zahraničních věcí a tak přinést konkrétní antikomunistická opatření. Spisovatel **G. Lidblad** a jemu podobní po proběhnutím hlasování neskrývali své snahy a záměry pokračovat ve snažení, aby hlasování i tak nabylo povinného charakteru coby závazné rozhodnutí!

V parlamentním zasedání Rady Evropy se účastnilo 315 poslanců, pravidelných členů s 315 náhradníků, kdy pouze pravidelní členové mají právo hlasu. Ale i tak účastnilo

hlasování (ať již pro a nebo proti) necelých 50% pravidelných členů plenárního sněmu.

Prvního hlasování, kdy se rozhodovalo o “plánu rozhodnutí” podpořilo 99 členů sněmu, proti 42 a 12 se zdrželo. Následovalo druhé hlasování “plánu doporučení”, tedy samotného hlasování o textu rezoluce, které by doporučilo Radě ministrů zahraničních věcí přijmout antikomunistická opatření. Aby byl text odhlasován k doporučení Radě ministrů jako závazný, muselo by být soustředěno 2/3 přítomných hlasů, tedy minimálně 96, ale to se nestalo, neboť pro hlasovalo pouze 85 členů, 50 bylo proti, 11 se zdrželo.

KSŘ poznamenala následovně po tomto hlasování prostřednictvím tiskové kanceláře ÚV: “Bezstarostnost není na místě. Snahy imperialistů zahájit v jiné podobě celosvětovou antikomunistickou hysterii se nezastaví. Hnutí odporu a boje proti antikomunismu musí pokračovat a musí být posíleno jak v Řecku, tak v celé Evropě. Žádná podoba antikomunismu nesmí být legalizována ve vědomí lidu. Naopak musí se setkat s jednoznačným a rezolutním odmítnutím.”

Letos uplynulo 60 let od založení Demokratické řecké armády. Její tříletá epopej představuje vrcholný okamžik třídního boje 20. století, kdy se ozbrojené lidové síly střetly s ozbrojenými silami buržoazního státu a jeho zahraničních spojenců. KS Řecka ctí 60-ti leté výročí prostřednictvím mnoha nejrůznějších akcí

Všeobecný, veřejný a bezplatný vzdělávací systém, rovněž pracovní práva požadovaly tisícovky studentů prostřednictvím mnoha různorodých demonstrací, v jejichž prvních řadách stála Komunistická mládež Řecka

Tisíce demonstrantů vyjádřilo svůj radikální nesouhlas s policejním státem a pozvedlo své hlasy proti ministryni zahraničních věcí USA Condoleeze Rice při její návštěvě Řecka prostřednictvím ohromného transparentu u americké ambasády a rovněž prostřednictvím mnoha demonstrací a nejrůznějších akcí odporu v ostatních městech Řecka

Celořecké shromáždění odborové organizace PAME (Panhellenická odbojová fronta). Ohromné shromáždění na náměstí „Pedýo Áreos“ následovala demonstrace plná bojového ducha a odhodlání. Bok po boku se na společný pochod vydali dělníci s drobnými rolníky, živnostníky, nezkroutnou mládeží a utlačovanými ženami. Na tisíce se počítali ti, kteří přišli vyjádřit svůj radikální nesouhlas s protilidovými opatřeními vlády vydávanými na zakázku EU

Bezprostřední byla reakce lidu ihned po barbarském útoku izraelské armády v pásnu Gaza a posléze na Libanon. Prostřednictvím nejrůznějších akcí je vyjadřována solidarita s lidem Palestiny, Libanonu a nesouhlas s umístěním okupačních vojsk, tak řečené „mírové mise“

Opět byli námořní dělníci nuceni přistoupit k důrazným způsobům boje za svá práva a opět narazili na zuřivou reakci vlády, majitelů lodí a jejich mechanismů. Na stranu stávkujících námořních dělníků se přidaly desítky odborových a společenských organizací

Společné prohlášení

73 komunistických a dělnických stran

Solidarita s libanonským a palestinským lidem

„Důrazně odsuzujeme všechny útoky izraelského vojska v pásmu Gazy a v Libanonu přinášející tragické následky pro život civilního obyvatelstva v Palestině, Libanonu a Izraeli počítajíc oběti z ostatních zemí.

Odmítáme a odsuzujeme nařčení a vyhrůžky ze strany USA a izraelské vlády namířené proti Sýrii, Iránu a dalším zemím oblasti. Tyto vyhrůžky jsou dokladem toho, že skutečnou útočnou a roztahovačnou silou v oblasti je právě Izrael.

Odsuzujeme důrazně politiku USA, která podporuje izraelskou útočnost. Odmítáme pokrytectví představitelů G8 a politiku tzv. „stejněměrného odstupu“, kterou dnes vyznává řada mocností.

Velmi nás znepokojuje a varujeme před velkým nebezpečím rozšíření krize na Středním východě. Varujeme před novou občanskou válkou a před dalším imperialistickým zásahem ohromných rozměrů na Libanon pod záminkou tzv. „opatření na vybudování míru.“

Bombardování Libanonu následovalo po krutých útocích v pásmu Gazy, únosu palestinských politických osobností ve snaze oslabit palestinskou lidovou organizaci, zničit materiální základnu a vyvolat chaotickou situaci v palestinské společnosti.

Útoky do Gazy a na Libanon představují další kroky uskutečňování politiky USA a NATO na vytvoření „širokého Středního východu“, která se obrací proti zákonným právům lidu a národů oblasti, lidovému odporu, pokrokovým a mírovým silám.

Izraelská vláda – jediná vojenská jaderná velmoc oblasti – vyzývá ignoruje veškeré rezoluce Rady Bezpečnosti OSN, porušuje podmínky úmluv s Organizací za osvobození Palestiny, nebere v potaz úmluvy palestinských organizací majících vztah k vytvoření nezávislého palestinského státu existujícího vedle Izraele a zamí-

Delegace ÚV KS Řecka v čele s generální tajemnicí s. Alekou Paprigou navštívila v době izraelského útoku Libanon

tá podmínky o neútočení. Také porušuje 4. ženevskou podmínku, která nepřipouští kolektivní trest, „vraždy pro výstrahu“ a ničení materiální základny okupovaného území.

Vyzýváme všechny mírové síly, aby zesílily a podpořily solidaritu s lidem Palestiny, Libanonu, s pokrokovými silami, které bojují za mír v Izraeli a míří svým bojem k politickému řešení založeném na:

- okamžitým zastavení útoků a odchodu izraelské armády
- úctě k státní suverenitě a nedotknutelnosti území proti každému imperialistickému útoku, ke kterému dochází pod jakoukoliv podmínkou.
- okamžitým propuštěním politických vězňů
- okamžitým rozpuštěním rezerva-

vací a stažení izraelského vojska z okupovaných území z r. 1967, vytvoření palestinského státu (pásmo Gazy a západní břeh) s hlavním městem Východní jeruzalém, existující vedle Izraele, vyřešení problému uprchlíků, návratu všech palestinských uprchlíků na základě rezoluce č. 194 plenárního zasedání OSN a v souladu s dalšími následnými rezolucemi OSN.

Jedině a pouze stažení izraelských vojsk z Gazy a Libanonu, spravedlivý a životaschopný mír by ukončil krveprolití a zajistil by bezpečnost veškerého lidu na Středním východě.“

Podepsaní:
1) KS Egypta
2) KS Albánie

- 3) Strana za demokracii a socialismus Alžírů
- 4) KS Argentíny
- 5) KS Austrálie
- 6) Dělnická strana Belgie
- 7) KS Venezuely
- 8) KSČM
- 9) Dělnická komunistická strana Bosny-Herzegoviny
- 10) Strana bulharských komunistů (bývalá Bulharská KS „Georgij Dimitrov“)
- 11) KS Bulharska
- 12) KS Brazílie
- 13) Brazilská KS
- 14) KS Británie
- 15) Nová KS Británie
- 16) Nová KS Jugoslávie
- 17) Německá KS
- 18) Sjednocená KS Gruzie
- 19) KS Dánska
- 20) KS v Dánsku
- 21) KS Ekvádoru
- 22) KS Řecka
- 23) KS Estonska
- 24) KS USA
- 25) KS Indie
- 26) KS španělského lidu
- 27) KS Španělska
- 28) Jordánská KS
- 29) Tudeh Irán
- 30) Dělnická strana Irska
- 31) KS Irska
- 32) KS Izraele
- 33) Strana italských komunistů
- 34) KS Kanady
- 35) KS Kuby
- 36) AKEL, Kypr
- 37) Socialistická strana Litvy
- 38) KS Běloruska
- 39) Libanonská KS
- 40) Socialistická strana Lotyšska
- 41) KS Luxemburska
- 42) KS Makedonie
- 43) KS Malty
- 44) Strana komunistů, Mexiko
- 45) Lidová socialistická strana Mexika
- 46) KS Bangladéže
- 47) KS Norska
- 48) KS Jižní Afriky
- 49) Nová KS Holandska
- 50) Maďarská komunistická dělnická strana
- 51) Svaz KS Ukrajiny
- 52) KS Ukrajiny
- 53) Strana palestinského lidu
- 54) Strana panamského lidu
- 55) KS Paraguaye
- 56) Peruánská KS
- 57) KS Polska
- 58) Portugalská KS
- 59) KS Rumunska
- 60) Socialistické spojení Rumunska
- 61) KS Ruské federace
- 62) KS Sovětského Svazu
- 63) Ruská komunistická dělnická strana – Strana ruských komunistů
- 64) KS Slovenska
- 65) KS Švédska
- 66) Súdánská KS
- 67) Syrská KS
- 68) KS Sýrie
- 69) Strana práce Turecka
- 70) KS Turecka
- 71) KS Finska
- 72) Filipínská KS (1930)
- 73) KS Čile

Mimořádné mezinárodní setkání komunistických a dělnických stran Středního východu, které se konalo nedávno v Aténách, formulovalo politická kritéria a konkrétní plán společných aktivit s perspektivou vybudování antiimperialistické fronty na Středním východě